

JON IDÍGORAS: PORTAVEU OFICIAL D'HERRI BATASUNA

«Amb els mètodes del govern, ETA pot sobreviure 50 anys més»

Format en la lluita sindical, Jon Idígoras, nascut fa 52 anys a Amorebieta (Biscaia), és, des de la darrera remodelació de la Mesa Nacional d'Herri Batasuna, el portaveu oficial de la coalició. No el sedueix massa la idea de ser diputat «amb corbata», però veu sense problemes el seu grup participant en les institucions.

A. Zugasti (Sant Sebastià)

—**Q**uè li sembla a Herri Batasuna ser constant notícia de primera plana en la premsa d'aquest país?

—A Herri Batasuna no li sembla ni bé ni malament. Nosaltres no hem buscat aquesta publicitat gratuïta, però és evident que si avui dia HB és protagonista absolut de la vida política d'Euskadi és simplement perquè és l'única força política d'oposició al sistema, que es mou en unes coordenades polítiques que no són acceptables pel mateix sistema i són coordenades amb les quals connecta la majoria àmplia que està demanant el dret a l'autodeterminació, la unitat territorial d'Euskadi, majors competències de l'Estatut, l'eixida dels presos, etc. Avui dia som l'única força conseqüent amb tots aquells que vam dir no a la Constitució, que a Euskadi vam ser el 70%, encara que sembla que la majoria s'han reciclat després. Que ara siguem el blanc del foc creuat de totes les bateries de l'estat i dels partits *arrepentits* d'Euskadi és una realitat, però nosaltres ens sentim orgullosos de no haver canviat de camisa.

—Amb el mes de setembre s'enceta un nou curs polític, ¿amb quina perspectiva es presenta HB?

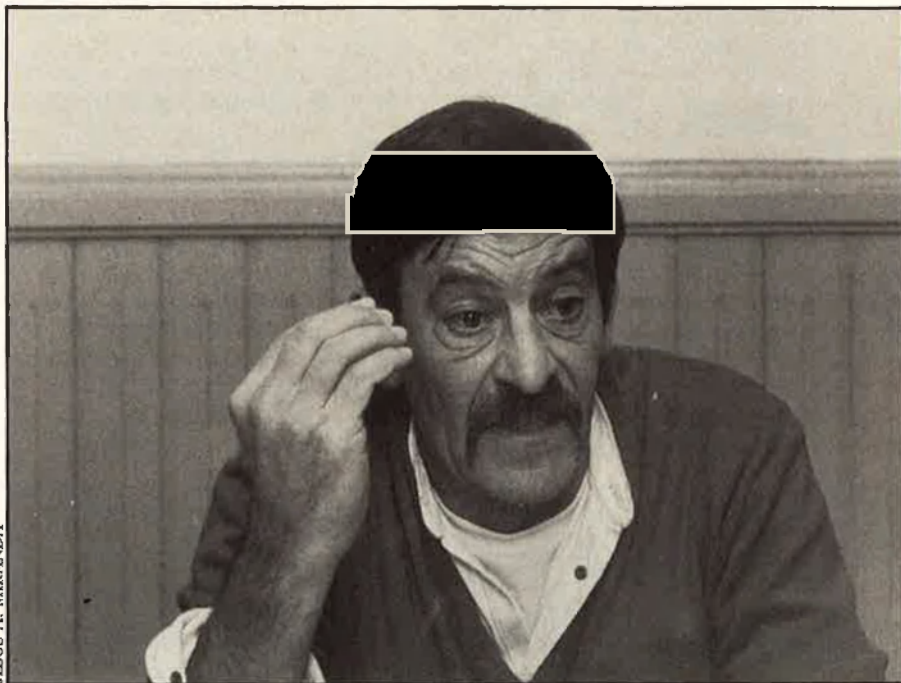
—Les perspectives són les mateixes. Els polítics comencen a parlar del curs polític, de les qüestions pendents, dels temes que han de resoldre, etc. Nosaltres hem de dir que, llevat aspectes superficials dels assumptes polítics o econòmics, és pràcticament impossible abordar un curs amb possibilitats de resoldre problemes de fons, d'entitat econòmica, com el de la reconversió o el greu percentatge de desocupació que hi ha a Euskadi.

I és impossible perquè amb les competències de l'Estatut no tenim instruments per a fer front a aquests proble-

mes de fons. Nosaltres seguim dient que les assignatures pendents són les de les competències i el de l'autogovern, i en el moment que tindrem un autogovern real, llavors es podrà començar a parlar de solucions.

—¿Però en quin moment i qui determinarà que ja s'ha arribat al nivell que vostè deia?

ció política és, d'aquesta manera, un instrument (no és un fi sinó un instrument) per a poder aconseguir un canvi jurídic-polític en les nostres relacions amb l'estat que ens permetrà tenir unes institucions amb competències més àmplies, i que contemple el dret a l'autodeterminació, la reunificació territorial d'Euskadi (els mecanismes els articu-

JESÚS A. MIRANDA

«Si HB no participa en les institucions és perquè aquestes no ens ofereixen prou garanties».

—El primer que caldria determinar són les causes de la violència política a Euskadi, perquè l'efecte ja el coneixem, que és la lluita armada a Euskadi. I la causa d'aquesta violència és que no s'ofereixen garanties institucionals o d'autogovern perquè la nostra lluita política pugui resoldre's dins de les institucions. Nosaltres i ETA diem que l'única solució és una negociació política atesa l'actual posició tancada i entestada dels governs de Madrid davant del problema d'Euskadi. La negocia-

laríem després), etc. Crec que és l'única manera possible i lògica de canviar totalment aquesta situació.

—¿Però què és el que s'ha de negociar?

—Crec que el que tots desitgem és que s'acabe la pràctica política violenta i que es done un pas cap a una pràctica política institucional. Si el tema a negociar és el de la violència, evidentment, el protagonista en aquest cas és ETA. L'altre protagonista és aquell que té alguna cosa a oferir, el que té

el poder d'oferir el canvi d'aquesta situació és el govern de l'estat o els poders reals d'aquest estat. Després hi ha el com es durà aquesta negociació en el futur. Però no en diré res, ara. A nosaltres no ens pertoca fer futurisme. L'únic que, ara per ara, pot fer HB és ajudar a clarificar unes coordenades polítiques perquè la negociació siga possible i alhora estimular perquè totes dues parts s'acosten a dialogar. És el paper que ens correspon de moment i després ja veurem el que hem de fer. Nosaltres, és clar, assumirem el nostre paper.

—*Mentre arribem a aquesta situació, ¿hi ha la possibilitat d'una negociació directa entre HB i PSOE?*

—Nosaltres no som qui per a negociar amb el Partit Socialista. Si el PSOE vol acabar amb la violència, hem de dir que nosaltres no som els que practiquem la violència. Herri Batasuna, la Unitat Popular, és un partit nascut per a participar en les institucions. Volem actuar-hi, i per això ens presentem a les eleccions puntualment. I si no hi participem, és perquè algunes institucions no ens ofereixen garanties suficients per a desplegar el nostre programa polític i resoldre problemes del nostre poble. Clar que HB podria negociar, i ho podria fer qualsevol, però, nosaltres no som el subjecte; el subjecte és ETA.

—*¿En quin moment diria que es troba la negociació amb ETA?*

—Jo diria que es troba en un punt mort. Al govern li interessa mantenir un *tour de force* amb ETA per a demostrar-se que policialment pot acabar amb l'organització. Nosaltres pensem que això no passarà. El temps ja ho ha demostrat. Pot ser també que estiga interessat en llençar una campanya d'intoxicació, que podria estar en marxa, per a poder negociar amb el mínim cost possible. Al principi començaren dient que ETA havia d'abandonar les armes; després, que només es podia negociar l'eixida dels presos. Pense que s'equivoquen perquè una organització armada que té la raó política i que forma part del teixit social d'Euskadi és pràcticament impossible eliminar-la per mitjans policials. El govern, a través d'una constant pressió, l'únic que pot fer és baixar la capacitat operativa d'ETA. Però amb aquests mètodes ETA podria sobreviure cinquanta anys més.

La qüestió és fer, una vegada per totes, un diagnòstic correcte perquè no continuem igual 50 anys més i no ens tanquem més dient que la Constitució ja està establerta i que l'Estatut va ser avalat per la majoria d'aquest poble,

«Abans del 92 el govern haurà solucionat el problema de la violència a Euskadi».

cosa que és una veritat a mitges perquè no es va presentar cap alternativa. Cal fer un diagnòstic correcte, no perquè vulga HB, i cal fer-lo preguntant al poble si la Constitució, l'Estatut i les institucions són suficients per a la resolució de problemes. Nosaltres ja hem presentat una alternativa, que és l'alternativa KAS, que no és cap revolució en si, sinó una alternativa democràtico-burguesa amb drets com el de l'autodeterminació, defensat pel mateix Tribunal de La Haia, fins i tot pel PSOE fins fa set anys. Tots els punts d'aquesta alternativa depenen únicament de la voluntat política per posar-los en pràctica. L'alternativa KAS és absolutament lògica i els beneficiats no seran els d'ETA sinó tots els partits que després formaran part de l'entramat institucional d'Euskadi.

—*Podria assenyalar-se un termini perquè tot se solucione...*

—Crec que l'any 92 suposarà un gran suport per al govern espanyol i, per tant, voldrà solucionar els dos temes importants que encara li queden pendents, com són el de la concertació social i el de la violència a Euskadi. El temps corre en contra del govern i per això tota aquesta intoxicació que qui

vol negociar és Madrid i no ETA, quan justament el govern no va fer cas de l'oferta que va fer ETA fa alguns mesos. Pense que amb el 92 el PSOE es troba en un camí sense retorn i haurà de prendre resolucions importants. El tema de la violència a Euskadi, en lloc de minvar està en augment; ETA està demostrant una capacitat operativa important i a més cal afegir altres manifestacions de violència a Catalunya i Galícia. Hi ha una decepció general i el govern el que fa és utilitzar tots els mitjans al seu abast, fins i tot els mitjans de comunicació, com va fer abans en el referèndum de l'OTAN.

—*A hores d'ara, ¿el tema que podria desbloquejar aquesta situació podria ser l'alliberament de Revilla?*

—Això és el que diu el PSOE. Intenta enviar el missatge que amb bombes i segrestos no es pot negociar. És una falta de responsabilitat que el PSOE parli d'aquesta manera a més de la por que tenen els socialistes a tractar el tema, i no pel «soroll de sabres», perquè ja se sap que avui, els majors beneficiaris de la política socialista són els militars i els caps policials.

—*En tot cas, sí que es pot dir que, ara com ara, la lluita entre el govern*

i ETA es resumeix en el cas Revilla, ¿no?

—Això pot ser veritat. El govern espanyol té un enorme interès que ETA no cobre el rescat del senyor Revilla, bloquejant els comptes i posant tots els entrebancs possibles. ETA vol demostrar-li que no té pressa, que no està nerviosa i que pot mantenir aquesta situació molt més temps, fent passar el govern espanyol i el Ministeri de l'Interior per un dels ridículs més grans.

—L'Ajuntament de Madrid ha preparat una gran manifestació per a demanar l'alliberament de Revilla. ¿Quina efectivitat tenen aquesta mena d'iniciatives?

—Cap. Sobretot si tenim en compte els sis mesos que Revilla porta segrestat. És clar que el govern vol rentar-se la cara del gran ridícul a què l'han conduït les seues pròpies contradiccions. Fins i tot la CEOE s'ha afegit a la manifestació. Això, i el govern ho sap, no té cap efectivitat.

Personalment, pense que el segrest de Revilla tindrà un final feliç; el meu desig és que l'alliberaren demà mateix.

—Constantment es parla de negociar, ¿però qui garanteix que en ETA hi ha unanimitat a l'hora de negociar?

JESÚS A. MIRANDA

Idígoras, portaveu oficial de HB, no s'imagina com a diputat.

—La mateixa ETA. És el govern espanyol el que intoxica quan ven la idea que no té interlocutor per a negociar. Quan ETA fa una oferta, la fa clarament i unànime; és l'oferta, insistesc, d'ETA i no la d'Artapalo o qualsevol altre.

—¿I com es prepara Herri Batasuna per a aquesta normalització?

—Ens estem preparant. Tenim unes condicions, però la participació en les institucions implicarà un major grau d'ocupació, d'estructura, de major preparació de la gent, una feina en què ens trobem ja immersos.

—¿I on queden les batalles internes de HB?

—HB és la coalició més curiosa del món. Quan ens tiren per la cara que tenim contradiccions, nosaltres responem que sí, que sempre n'hi ha hagut i n'hi haurà però el que també tenim afortunadament és una maduresa política i els suficients mecanismes per enfrontar-nos al problema. Amb la normalització, HB serà la mateixa i a més, llavors, treballarem amb programes per tal d'abastar tots els àmbits dels problemes d'aquest poble.

—¿Com s'imagina vostè de diputat?

—A mi, personalment, no em sedueix la idea. La gent de la meua generació hem nascut per a d'altres coses. No obstant, veig HB funcionant com a grup en qualsevol institució. Jo no canviare d'estil de vida. Si ser diputat significa canviar en aquest sentit, jo seguiré treballant per a Herri Batasuna. □

edifici ALMAR

HABITATGES PLATJA D'UN, DOS I TRES DORMITORIS; I BAIXOS COMERCIALS
• mínima entrada • finançament fins a vint anys

PLA PARCIAL APROVAT PER O.M. 21-1-76

PORT SAPLAYA

INFORMACIÓ i VENDES: Autopista València-Barcelona, Km. 4,5 (EIXIDA 2),
Tel. (96) 371 36 11 - Alboraya • I en FICSA, Pau, 11. Tels. (96) 332 34 02/3/4 - VALÈNCIA